

Fényes külsőségek között tartották meg a „Tisza” evezősök karneválját

(A Délmagyarország munkatársától.) A bál szezon legkimagaslóbb eseménye zajlott le szombaton este a Kass-kávéház termében, ahol a „Tisza” Szegedi Evezős Egylet tartotta meg álarcos jelmezes bálját. Tizenegy órára teljes számban összegyűlt a tarka bál népsége. A terembe csak a legszigorúbb igazoltatás után lehetett bejutni. A kávéház soha nem látott, káprázatos fényben tündöklött. Ezernyi színes lampion, színes villanykörte szórta sugarát a jókedvű, vidám, karneválozó jelmezekre. A terem egy óriási, pompázatos virágcsokorhoz hasonlított, melyben a Colombinák, Pierettek, lovagok, bohócok, spanyol grandok, középkori dámák, ördögök, csavargók, királyok, mágusok, maharadszák jelentették a tarka virágokat. A terem közepén egy fényesen kivilágított és a bál szimbolizáló csónak állott. Mellette, magas rudon, az egylet zászlaja lobogott. A terem, a foyér zsufolásig megtelt a jelmezek tarka tömegével. Karneváli forgatag, bódító színegyveleg, forrongó jókedv, előkelő és ötletes közönség, hangulat uralkodott a termekben, amelyek együttesen a legjobban sikerült bállá avatták a Tiszások estélyét.

Tizenegy órakor kezdődött a felvonulás. A sort a piros kabátba és fehér nadrágba öltözött evezősök nyitották meg. Ahogy bevonult a bál népsége, a katonazene rázendített az evezőscsárdásra:

»Éjjel a Tiszán«

dallamaira. Az első tánc után dr. Bereczk Péter, a bál elnöke üdvözölte és jó mulatást kívánt a megjelenteknek dr. Shvoy Kálmán egyetemi elnök nevében. A bálelnök jelére kezdetét vette a tánc, melynél pezsgőbb, szebb, még szegedi bálon nem volt.

A terem rendezését, a kivilágítást Nágel János százados végezte nagy hozzáértéssel és művészettel.

A bálon megjelent Szeged társadalmának színe-java. Ott volt többek között dr. Aigner Károly főispán, dr. Somogyi Szilveszter polgármester, dr. Szalay József kerületi főkapitány, dr. Buócz Béla főkapitányhelyettes, Back Bernát felsőházi tag, Kogutowitz Károly egyetemi tanár és még sokan mások.

A nagyszerű karneválon megjelent hölgyekről a következő névsort állította össze a rendezőség:

Dr. Aigner Károlyné, dr. Somogyi Szilveszterné, dr. Buócz Károlyné, dr. Szalay Józsefné, dr. Leitner Vilmosné, Morvay Margit, dr. Benedek Lászlóné, Kerner Antalné, dr. Kogutowitz Károlyné, dr. Kovács Gyuláné, Mihályovics Istvánné, Lukács Lili, Lukács Boriska, Aigner Nándorné, Simon Ákosné, dr. Tóth Béláné, Lukács Istvánné, Temesváry Gézané, dr. Pollner Ödönné, Szentpétery Lili, Beck Baba, Szentpétery Miklósné, Vásárhelyi Baba, Faber Böcsi, Szloboda Baby, Deák Mariska, dr. Alpár Jánosné, Deák Lászlóné, Szalay Baby, Kuglis Mária, dr. Mészöly Gedeonné, Kendi Kiss Istvánné, Kendi Kiss Magda, dr. Kiss Gyuláné, Büchler Ilka, Lukács Józsefné, Bruckner Edéné, Matusevits Péterné, Ottovay Istvánné, özv. Uray Zoltánné, Berzenczey Domokosné, dr. Gaál Ferencné, Gaál Melinda, Gaál Ilus, Papp Sándorné, Bucsy Istvánné, Barabás Gézané, dr. Böhm Kamillné, dr. Jancsó Lászlóné, Pongrácz Albertné, dr. Tonelli Sándorné, Elemny Klára, Baár Mária, Leitner Baby, Erdélyi Edit, Erdélyi Baba, Révay Erzsébet, Barabás Kató, Plauer Paula, Farkas Zsazsa, Ottovay Aliz, Ottovay Gabi, Geiss Gyözné, Micskei Kálmánné, Röhlings Miklósné, Röhlings Baba, dr. Dvortsák Piroška, Kirchner Boldizsárné, Holtzheim Károlyné, Brückner Istvánné, özv. Váry Endréné, Váry Irén, Kiss Klára, dr. Márton Józsefné, Gaál Ferencné, dr. Stock Richárdné, Stock Rózsika, Sefesik Gyuláné, Botár Béby, Kuszt Aladárné, Vén Pálné, Hlavács Samuné, Wickl Mária, Poschl Margit, dr. Bukovinszky Lászlóné, Felsmann Emilia, Bethlen Éva, Havott Vilma, Szendrey Jenőné, Bereczk Péterné, Bereczk Zoltánné, dr. Eleky Sándorné, Wanie Rezsőné, Moldván Lajosné, mohai Tóth Dénesné, mohai Tóth Tuby, dr. Kovács Ödönné, Taiszer Jánosné, Taiszer Valéria, Taiszer Magda, Fekete Dezsőné, Medgyesi Ilona, Fischer Klári, Buci Piroška, Buci Baba, Német Magda, Lobinger Magda, Pap Eleonora, Fischer Józsefné, Schlachta Irén, dr. Nagy Miklósné, Miklóssy Aurélné, Heim Antalné, Németh Ilona, Eszes Imréné, Kiss Ferencné, Szomjas Gusztávné, Danner Jánosné, Müller Antalné, Klopp Miklósné, Dus Istvánné, Somogyi Baba, Szalmáry Baba, dr. Tóth Béláné, Csikos Jenőné, dr. Telbisz Imréné, Fischer Aurélné, dr. Mally Ferencné, Völgyessy Jánosné, Ligeti Olga, Kiss Menyhértné, vitéz Horváth Gyuláné, Molnár Böske, Molnár Maca, Kozma Ferencné, Schäffer Ferencné, Schäffer Gizi, Salgó Péterné, dr. Sággy Margit, Szigethy Istvánné, Nyárády Zoltánné, Segesváry Dudas, vitéz Máthéffy Dezsőné, Daubrowszky Manci, Daubrowszky Viktorné, dr. Weisz Tivadarné, Lichtenegger Ibolya, Zsifkovics

AMIG ŐN ALSZIK
DARMOL
DOLGOZIK
Csokoládés hashajtó. Enyhe, gyors, biztos. Egy próbasomagolás 14 fillért, meggyőzi Önt erről!

Józsefné, Seide Rezsőné, Horváth Lajosné, Matusovics Baba, Mahh Ferencné, Matusovics Péterné, Hübner Béláné, dr. Karvas Etelka, Reher Lászlóné, Vadas Klára, dr. Lázár Ferencné, dr. Sebe Béláné, Baisa Ferencné, dr. Kiss Albertné, dr. Zelenecy Miklósné, Fried Antalné, Perczel Aladárné, Albu Aurélné, dr. Szécsényi Istvánné, Pálóssy Mária, Berzenczey Margit, Bruckner Erina, Bruckner Elemérné, özv. dr. Gelhaudt Ferencné, Bruckner Edéné, Szujha Ervinné, Berzenczey Anna, Masa Istvánné, özv. Paupert Józsefné, Paupert Baba, dr. Falta Marcellné.

ZEISS Szemüvegek
FUNKAL
legmegbízhatóbbak
Sandberg Henriknél.

A MIEFHÖE álarcos jelmez-bálja. Napról-napra fokozódik az érdeklődés a zsidó egyetemi hallgatók február 22-iki álarcos jelmez-bálja iránt és az előjelekből ítélve, e bál a szezon legkiemelkedőbb báleseményei közé fog tartozni. Az agilis rendező-gárda mindent elkövet, hogy ötletes meglepetésekkel minél felejthetlenebbé tegye a bálát. Külön szenzációja lesz a bálnak az éjjelkor megjelenő »Báli Ujság«, mely már a bálon megjelentek névsorát is tartalmazni fogja. Érdekes lesz a jelmezverseny, melyet még az álarc leve-tése előtt fognak megtartani, külön meghívott zsűri előtt, — amikor is a legszebb jelmezeket értékes díjakkal jutalmazták. A bálon a zenét elsőrangú jazz szolgáltatja. A meghívók szétküldése folyamatban van. Akik esetleg tévedésből nem kapnának meghívót, szíveskedjenek azt a bálrodában (Tisza Lajos-körút 38., I. em.), vagy 3-49. telefonszám alatt bejelenteni, hogy a meghívót címükre elküldhessék. Pályók kizárólag az emeleten lesznek és azok előjegyezhetők 3-49 telefonszám alatt.

Jelmezes-est
ma a Kass-ban. Uj táncanfolyam kedd, péntek. Tandil 8 P. ültőházak d. u., egész nap. Szalay.

Kárpáti Képszalon

(Klauzál tér 9. sz., volt Európa-szálló-épület)
művészeti festmények, színeképek, kegyeserek, kép- és közimunkakereskedés.

„A. B. C.” bevásárlási hely.

(O. M. T. K.) M. 1
pastorózott tej-
szükségletét naponként pontosan házhoz szállítják, ha megrendeli 15—43 telefonszámon.

Két bus gerlicérő!

Írta: Móra Ferenc.

Abban az időben, mikor Hobiárt basa volt a polgármester Szegeden, két igen nagy eszű ember élt a városban. Természetesen papucsmester volt mindkettő, csak hogy az egyik a törököknek csinálta a papucst, másik a magyaroknak. A törököt hívták Ali Patlidzsánnak, a magyart hívták Pali Pál Istvánnak. Azt mondani se kell, hogy Ali Patlidzsán a magyar menyecskének szabta a papucst, Pali Pál István pedig a török kadináknak.

Mert az mindig úgy volt, hogy minden rendes nemzetnek a maga dívatja volt a legszebb, de azért a másikat hordta.

A közös művészet azonban nem tette egymás ellenségévé a két mestert, sőt inkább az tette őket igaz szívű barátokká és egymás magasztalóivá. Mert minél kiválóbb embernek ismerte el az ember a barátját, annál nagyobb a becsülete önmaga előtt.

— Büszke vagyok rá, hogy abban a városban tette le Allah a kenyeremet, ahol olyan papucsos él, aki méltó volna rá, hogy minden huri lábáról ő vegyen mértéket, — ezt szokta mondani Ali Patlidzsán, aki már akkor is tudta, hogy szép beszéd illik ahhoz, akit a meztelen lábak felruházójának választott ki a gondviselés.

Amely nyájaskodásra a magyar mester így szokta visszacirógatni igazhíttu muzulmán szaklarsát:

— De bizony te vagy az a mester, atyámfia, hogy én, ha arkangyal volnék is, csak a te töled mivelt papucsban járnék. Azért nem értöm én azt a sok szeleköttya fehérnépet a ti fertálytokban, hogy mért köti rá magát az ilyen magamfajta csisz-

liknek a kezemunkájára, mikor a töled szabott-ban is járhatna!

— Vak veti világtalannak! — heherészett a török. — Hát a ti habókos asszonyaitok mért jönnek énhozzám, mikor te vagy az, akit a próféta maga tanított ki a szabókés használatára?

— Hja, hosszú haj, rövid ész! — kacintott Pali Pál István, aki olyan szép kopasz fejet hordott a vállá közt, mint egy sütnivaló tök Szentandrásnap után.

— Kecskében is az hordja az eszt, aki a szaklalt, — bólogatott elégedetten a török, akinek olyan szép hosszú szőr nőtte be az állát, hogy munkaközben hátra kellett neki vetni a vállára, különben előtegett volna beleragadt volna a csirizes táliba.

Az asszonyi állatok oktalansága volt az eszmecserék állandó tárgya és ezek az eszmecserék vagy a várbeli káfanában folytak le, vagy a palánki görög kocsmájában, vagy csibukozás, vagy ürmös-köstolgatás közben. Az pedig egyformán tilalmas miveltetés volt mindkettő. A basa minden héten kidoboltatta a dellál-lal, hogy aki igazhíttu férfit borjitalon ér, annak izzasztó mogyoróhájjal keneti meg a meztelen talpát. Aki jámbor kereszténynek pedig pipacsutóra találta az agyará, azt Móra Balázs, a magyarok tarka bírój-a kapatta le a tűzkörméről. (Azt is érdemes lesz meghallgatni, miképpen lett a mé-száros-céh atyamesteréből tarka bíró. Majd elmondom én egyszer az ősapám történetét is, csak hogy ahhoz nagyobb lélekzetet kell venni.)

Egyszer aztán felokosította Pali Pál István Ali Patlidzsánt:

— Hallod-e, török testvér, sajnálnálak ám én téged, ha egyszer három hétia kellene a talpadat

borogatnod számárszemöldökefti levelével és én addig nem épülhetnék az éhes beszédöktől.

— Bizony, atyámfia, az én szívem félholdja is elhalványodna, ha egyszer a ti pokolra való bírálok odaméretné neked az igazságot, ahol leg-gömbölyűbb vagy és én holdtöltőtől holdfog-táig nem sütkérezhetnék elméd fényességében.

— Azt mondom én, ne szöröncsétlenkedjünk mink ennyi szájtató nép közt, hanem tisztólj mög engöm holnap délelben egy kis hírtelenhamar-jóra az én hajlékomban a Latrán-uccában. Legalább közelről mógláthatod, milyen az az asszonyi állat, akiről a Szent Markál próféta azt mondja, hogy zsíros zacskóba kötötte az eszt, oszt a macska mögötte.

— No azért nem érdemes nekem a más portá-jára mennem, — legyintett a török, — mert erről én is tudok egy-két szurát.

— De ha tökéletlen is az asszonyi állat, főzni-sütni úgy tud ám, hogy olyat nem őszik a csá-szárod a saját névenapján se.

— Jaj, testvér, csak hogy én gyöngye gyomru ember vagyok, — tapogatta a szakála alatt a gyomrát a mozlemin. — Aztán a próféta is tiltja nekünk azt a förtelmes állatot, akit ti is csak úgy hívtok, hogy »disznó«.

— Tiszteltetöm a prófétákat, — kavartott föl egy kicsit az önérzete a latránuccai papucso-snak. — De a görlicemadarat nem tiltja tán a Szent Mahumend? Mert avval akarnék kellemes-ködni a gyöngye gyomrodnak.

A török azt monda rá, hogy azt már vállalja s azzal szives bucsut vettek egymástól, megállapodván abban, hogy majd karlócai mellett döntik el, sárkánykivágóból lett-e az asszony, vagy hogy